

GENADE DOOR HET KRUIS

Lezen: Zondag 1 vraag en antwoord 1

Vr. Wat is uw enige troost, zowel in leven als in sterven?

Antw. Dat ik met lichaam en ziel zowel in leven als in sterven niet mijzelf toebehoor, maar het eigendom ben van mijn getrouwe Heiland Jezus Christus. Hij heeft met zijn kostbaar bloed voor al mijn zonden volkomen voldaan en mij uit alle heerschappij van de duivel verlost. Hij waakt met zoveel zorg over mij dat zonder de wil van mijn hemelse Vader geen haar van mijn hoofd kan vallen, ja zelfs dat alle dingen mij tot mijn heil moeten dienen.

Daarom verzekert Hij mij ook door zijn Heilige Geest van het eeuwige leven en maakt mij van harte bereid om voortaan voor Hem te leven.

Zingen: lied 77:1 en 2 UAM

Diep, o God, in 't stof gebogen,
schuldig voor uw hoog gericht,
zondig in uw heil-ge ogen,
dekt de schaamt ons aangezicht.

Maar, geloofd zij uw gena!

Jezus stierf op Golgotha;
voor een wereld, diep verloren,
gaf Gij uwe Eengeboren.

Jezus, uw verzoenend sterven
blijft het rustpunt van ons hart.

Als wij alles, alles derven,
blijft uw liefd' ons bij in smart.

Och, wanneer mijn oog eens breekt,
't angstig doodsweet van mij leekt,
dat uw bloed mijn hoop dan wekke
en mijn schuld voor God bedekke!

Of

Ps. 51: 1 en 4 OB

Genâ, o God, genâ, hoor mijn gebed,
verschoon mij toch naar Uw barmhartigheden,
delg uit mijn schuld, vergeef mijn overtreden:
Uw goedheid wordt noch paal noch perk gezet.
Ai, was mij wel van ongerechtigheid:
Mijn schuld is zwaar, ik heb Uw wet geschonden!
Zie mijn berouw, hoor, hoe een boet'ling pleit,
en reinig mij van al mijn vuile zonden.

Ontzondig mij met hysop en mijn ziel,
nu gans melaats, zal rein zijn en genezen.
Was mij geheel, zo zal ik witter wezen
dan sneeuw, die vers op 't aardrijk nederviel.
Ai, geef mij weer gewenste zielevreugd:
laat uit Uw mond mij stof tot blijdschap horen!
Zo wordt opnieuw 't verbrijzeld hart verheugd,
en in mijn geest de ware rust herboren.

Lezen: Jes. 53: 1-6

Gedicht:

HIJ HEEFT AL ONS LEED GEDRAGEN

Hij heeft al ons leed op Zijn schouders genomen,
de ziekten gedragen, de pijnen gevoeld.
Hij heeft aan het lijden niet willen ontkomen,

Hij wist wat Hij deed en wat God had bedoeld.
Zijn leven is hier als met voeten getreden,
het veld van zijn ziel is met onrecht bezaaid.
Hoe heeft Hij geworsteld, hoe heeft Hij geleden;
maar recht en gerechtigheid heeft Hij gemaaid,
Hij heeft al de smarten der wereld gedragen,
Hij groef door te sterven de vijand het graf.
Hij heeft door te sterven de satan verslagen,
Hij nam door te sterven de schuld van ons af.

E. IJskes-Kooger

Zingen: Schriftberijmingen 12: 3 en 5, melodie Ps. 22

Hij, Man van smart, veroordeeld voor 't gerecht,
Hij droeg de vloek, die ons was aangezegd.
't Is onze smart, die op Hem werd gelegd.
Ons overtreden
heeft Hem verwond; de ongerechtigheden,
door ons begaan,
zijn op Hem neergekomen;
de straf, die ons de vrede toe doet stromen,
die nam Hij aan.

Gelijk een lam, dat stil ter slachtbank gaat,
gelijk een schaap zich zwijgend scheren laat,
zo bleef zijn mond gesloten onder 't kwaad
Hem overkomen.
God heeft Hem uit het leven weggenomen.
In eenzaamheid

is onze Borg gestorven
en heeft zijn volk gerechtigheid verworven
in eeuwigheid.

INTOCHT

Lezen: Zach. 9: 9

Gedicht:

HOSANNA

Hosanna, Heil, die Koning is
Hij komt in naam des Heren
Wie is er Zijns gelijkenis
Hem is het Heil, de Ere ...

De lofzang klinkt de velden door
en roept er meer tezamen
men sluit zich aan en jubelt, hoor:
Heil Davids Zoon, ja amen...

en Hij, die over palmen gaat
op 't ezelsjong gezeten
en naar de stads toekomst staart
Hij heeft het al geweten ...

Hij ziet, temidden van 't gezang
geen stad, maar puin en stenen
Hij ziet een stervensuur zo bang ...

Hij buigt het hoofd tot wenen.

Joke Verweerd

Lezen: Lucas 22: 14 – 20

Gedicht:

DE PAASMAALTIJD

Dan heerst er hier aan tafel een bedriegelijke rust
alsof de spanning van ons bang vermoeden is gesust
Maar in ons radde spreken wortelt angst
een ogenblik van zwijgen duurt het langst
en Hij die dieper nog dan anders in ons ziet
Hij weet wat komen gaat, en wij nog niet ...

Zijn Handen breken brood en delen uit
zo plechtig en zo innig als was dit het besluit
van 't leven dat wij samen konden gaan
waarin wij mèt Hem waren, naast Hem konden staan!
Wie peilt de diepte van het weten in Zijn ogen
het beven van Zijn mond. Zijn woorden zo bewogen?

GETSEMANÉ

Lezen: Lukas 22: 39 – 46

Zingen: Lied 177: 1,3,6 uit Liedboek

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten:
o liefde die, om zondaars te bevrijden,
zo zwaar moest lijden.
O allerheiligst, onuitsprekelijk wonder:
de Rechter zelf gaat aan het recht ten onder.
O wreed geding; wie kan geheel doorgronden
de vloek der zonden.

Daar Ge U voor mij hebt in de dood gegeven,
hoe zou ik naar mijn eigen wil nog leven?
Zou ik aan U voor zulk een bitter lijden
mijn hart niet wijden?

Gedicht:

GETHSEMANÉ

Het duister is volledig hier
De nacht is om de bomen heen geweven
en in Hem gloeit de pijn om heel Zijn leven
in zijn ondraaglijkheid, niet draaglijk meer

het duister brengt de volle maat
van lijden en geen helpend' hand voor ogen
tot op de zwarte aarde neergebogen
tot op de bodem van Zijn hellevaart

dit is het uur dat hel en hemel beven doet

in deze eenzaamheid wordt zweet tot grote druppels bloed

Joke Verweerd

GOLGOTHA

Lezen: Lukas 23: 33-38

Zingen: Lied 66: 1 en 4 UAM

O hoofd vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon,
o hoofd zo wreed geschonden,
uw kroon een doornenkroon,
o hoofd eens schoon en heerlijk
en stralend als de dag,
hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!
Ik groet U vol ontzag.

Houdt Gij mij in uw hoede,
Gij die uw schapen telt,
o bron van al het goede,
waaruit mijn leven welt.
Gij die mijn ziel wilt laven
met liefelijke spijs,
Gij overstelpt met gaven
tot in het paradijs.

Lezen Markus 15: 33 en 34

Zingen: Psalm 22: 1 en 4 OB of NB vers 1 en 3

Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij Mij
en redt Mij niet, terwijl ik zwoeg en strij'
en brullend klaag in d' angsten die ik lij' ,
dus fel geslagen?
't Zij Ik, Mijn God, bij dag moog' bitter klagen,
Gij antwoordt niet;
't Zij Ik des nachts moog' kermen,
Ik heb geen rust, ook vind ik geen ontfermen
in Mijn verdriet.

Al wie Mij ziet, bespot Mij boos te moê;
men schud het hoofd, men steekt de lip Mij toe.
Daar ik 't gebed tot God vertrouwend doe,
moet Ik nog horen:
"Dat God, op Wien Hij steunt, hem gunstig' oren
Verleen', Hem redd',
dat Die nu hulp doe komen
en Hem, in Wien Hij heeft Zijn lust genomen,
in ruimte zet'."

NB:

Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen

bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.

Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer.

Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer.

Meesmuilend gaan zij tegen mij tekeer,

al die mij smaden.

Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:

“Zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen,

Hij zal u redden naar zijn welbehagen”,

zo klinkt hun spot.

Gedicht:

TOEN DE MIDDAG KWAM

Toen de middag kwam

en de gloed van de zon op hem brandde

zodat zijn adem zijn mond verschroeide

sprak Hij:

Mij dorst!

En alles waaraan mensen

zijn prijsgegeven

sloot zich over Hem samen

alle honger der wereld

alle dorst der dorstigen

ja, de angst en het verlangen
van een gevallen schepping
concentreerde zich in zijn dorst

Mij dorst
Mijn ziel dorst naar God,
naar de levende God ...

Ernst Lange

Lezen: Joh. 19: 25 – 30

PASEN – OPSTANDING

Lezen: Markus 16: 1 – 7 en 1 Petr. 1: 3 en 4

Zingen lied 86: 1 UAM of Psalm 68: 10 en 9 (deze volgorde)

Christus, onze Heer, verrees,
Halleluja
Heil'ge dag na angst en vrees,
Halleluja
Die verhoogd werd aan het kruis,
Halleluja
bracht ons in Gods vrijheid thuis,
Halleluja!

Prijst nu Christus in ons lied,

Halleluja,
Die in heerlijkheid gebiedt,
Halleluja,
Die aanvaardde kruis en graf,
Halleluja,
En aan zondaars 't leven gaf,
Halleluja!

Maar zijn lijden en zijn strijd,
Halleluja,
heeft verzoening ons bereid,
Halleluja!
Nu is Hij der heemlen heer,
Halleluja!
Englen juublen Hem ter eer,
Halleluja!

Psalm 68: 10 en 9 OB
Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons dag aan dag
met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;
wie zou die hoogste Majesteit
dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil,
Hij schenkt uit goedheid zonder peil
ons 't eeuwig, zalig leven.
Hij kan en wil en zal in nood,

zelfs bij het naad'ren van den dood,
volkomen uitkomst geven.

Gods wagens boven 't luchtig zwerk
zijn tien- en tienmaal duizend sterk,
verdubbeld in getalen!

Bij hen is Zijne Majesteit
een Sinaï in heiligheid,
omringd van bliksemstralen,
Gij voert ten hemel op vol eer,
de kerker werd Uw buit , o Heer'!
Gij zaagt Uw strijd bekronen
met gaven tot der mensentroost,
opdat zelfs 't wederhorig kroost
altijd bij U zou wonen.

Gedicht:

ZE ZEGGEN DAT HET NIET WAAR IS

Ze zeggen dat het niet waar is,
dat de doden op zullen staan.

Als er één ding is, dat mij klaar is,
is het dit dat de doden vergaan.

Ik zag met mijn eigen ogen,
dat de doden echt doden zijn,

maar een engel kwam uit den hoge;
hij zei niet: dit is slechts schijn,

maar dicht bij het graf gezeten
van Jezus van Nazareth,

liet hij drie vrouwen weten
dat de dode was opgewekt.

Hoewel ik het niet kon geloven,
heb ik dat toch gedaan,

want God laat er oren van doven
genadig voor opengaan.

Geert Boogaard

HEMELVAART

Lezen: Lukas 24: 50 – 53

Gedicht:

HEMELVAART

Nu is Hij weg. Aan 't oog onttrokken.

Wij blijven achter. Zijn alleen.
Hij ging ons vóór. Wij zullen volgen.
Maar Heer wanneer? En dan waarheen?

O ja, er zal een Trooster komen,
maar kent Hij onze zwakke kracht?
Spreekt Hij dezelfde wond' re woorden?
Is Hij het licht in onze nacht?

Hij zal verstaan nog voor wij spreken.
Ja Heer, dat hebt Gij ons gezegd.
Maar U bent weg. Wij zien de wolken
en niets wordt ons meer uitgelegd.

Wij gaan terug. Wij zullen wachten.
Ja, wij gaan bidden met elkaar:
Heer, wil Uw Trooster spoedig zenden,
wat Gij beloofd hebt, maak het waar.

Co 't Hart

TOEKOMST

Lezen Openbaringen 21: 1 – 5

Meditatie en gebed

Zingen: Joh. De Heer, 769: 1, 2, 3 en 4

Vol verwachting blijf ik uitzien...

Vol verwachting blijf ik uitzien,

tot die dag eens dagen zal.

Dat de Heiland op de wolken,

Weerkomt met bazuingeschal!

Welk een vreugde zal het wezen,

Als mijn oog Hem schouwen mag,

en mijn oor Zijn stem zal horen

op die grote blijde dag.

Welk een uitzicht, Bruidsgemeente!

Eeuwig Hem ten eigendom.

Maranatha blijv' ons wachtwoord,

amen, ja, Heer Jezus kom.

Neen, het zal niet lang meer duren:

Hij verlangt nog meer dan wij.

Maranatha! Blijve 't wachtwoord,

Voor een elk, maar ook voor mij.

GENADE DOOR HET KRUIS

Daar hangt Hij, onze Heere, aan het kruis op Golgotha.

Na een lange lijdensweg van 33 jaar is daar de climax. Want begon Zijn lijdensweg al niet bij Zijn geboorte? Hij, de Zondeloze, kwam vanuit de volmaaktheid wonen tussen ons zondaren.

Dat moet al heel moeilijk geweest zijn. En tijdens Zijn rondwandeling op deze aarde is dat alleen maar toegenomen. De haat, de tegenwerking, het ongeloof. Wat zal Hem dat bezeerd hebben. Hoe groot was Zijn liefde dat Hij dat voor ons over heeft gehad.

En nu... de aarde wil Hem niet, de hemel is gesloten want ook Zijn Vader heeft Hem losgelaten. En Zijn "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten" klinkt over de aarde...

Het dieptepunt van Zijn lijden is bereikt. Daarna: "het is volbracht". Hij boog het hoofd en gaf de geest.

Enkele uren later is Zijn lichaam door vrienden van het kruis gehaald en met alle eerbied en zorg in een nieuw graf gelegd.

Een dag en een nacht lang bleef het stil en hoorde je alleen de echo naklinken van zijn roep naar de hemel...

En wij blijven achter, ontmoedigd en verslagen. Hebben wij, heb ik Hem niet al die smarten aangedaan? Het was door mijn en onze zonden dat Hij zo moest lijden.

Is dit dan het einde? Is dan alles voor niets geweest? Daar zou je toch wanhopig van worden.

Wat een zegen dat het hier niet gestopt is. Er kwam een nieuw begin, nieuwe hoop voor ons en allen die Hem liefhebben.

Want na drie dagen gebeurde het grote wonder. Hij is niet in het graf gebleven. Zijn Vader heeft Hem weer opgewekt en Hij is opgestaan met een vernieuwd lichaam. Alle leed, pijn en moeite ligt achter Hem. En voor ons geeft dat een nieuw perspectief. Wat eerst onmogelijk was, is nu mogelijk. Een nieuwe weg is geopend.

Wij, zondige mensen, mogen en kunnen nu naar de Vader gaan. Wij mogen schuilen achter Zijn bloed omdat Zijn bloed ons gereinigt heeft. Het heeft Hem alles gekost maar Hij had dat voor ons over. Wat een grote liefde, haast niet te bevatten.

En Hij is niet alleen opgestaan, maar Hij is ook opgevaren naar de hemel waar Hij nu bij Zijn Vader is. En van daaruit overziet Hij de hele wereld, de wereld waarop wij nu nog wonen. Waarop wij leven met alle moeiten, verdriet en pijn. Verlangend naar de volmaaktheid. Maar ook levend vanuit de belofte dat Hij eenmaal terug zal komen en alles nieuw zal maken.

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zal scheppen voor allen die in Hem geloven.
Eenmaal mogen we samen zijn met Hem en eeuwig met Hem leven. Wat een vreugde zal dat
wezen.

“Welk een uitzicht bruidsgemeente, eeuwig Hem ten eigendom.

Duizend, duizendmaal o Heer', zij U daarvoor dank en eer. Halleluja!

Maranatha, kom Heere Jezus, kom spoedig, Amen.

